

(§ 270 čís. 5 tr. ř.) vyhovující důvody, takže stížnost, uplatňující znova odmítnutou obhajobu obžalovaného, napadá jen přesvědčení soudcovské založené na volném hodnocení průvodů, a nedoličuje svými vývody důvodu zmatečnosti čís. 9 a) § 281 tr. ř., jenž, jsa povahy hmotněprávní, předpokládá nezbytně, by stěžovatel omezil se na právní úvahy a opíral je jen o skutkový děj, nalézacím soudem zjištěný. Pokud se zmateční stížnost i při provádění důvodu čís. 10 § 281 tr. ř. odchyluje od zjištění rozsudkových, nelze k ní přihlížeti, poněvadž i tento důvod je povahy hmotněprávní a vyžaduje, by stěžovatel, trvaje při skutkové podstatě, nalézacím soudem zjištěné, dokázal, že na ni použito bylo v neprospěch obžalovaného zákona nesprávného. Pokud však stížnost provádí důvod tento věcně, není v právu. Stížnost neupírá svlaku povahu polního nářadí ve smyslu § 175 II. c) tr. zák. A to důvodně. Dlužnoť za »polní nářadí« ve smyslu zákona považovati nejen nářadí a nástroje, kterých se používá bezprostředně k obdělávání pole, nýbrž také takové na otevřeném poli se nalézající předměty, které jsou s provozováním hospodářství v nepřímé souvislosti, ať již bez nich vlastního polního nářadí nebo nástrojů nelze vůbec užívat, neb ať jen dle určení vlastníka sloužiti mají k lehčímu užívání nářadí toho. Ve smyslu tomto dlužno čítati i svlaky, o něž jde, k polnímu nářadí. Neboť i když nejsou nutnou, podstatnou součástí pluhu, byly přece určeny k tomu, by dopravu pluhu na pole a z pole umožňovaly neb usnadňovaly a sloužily takto k dobru pluhu, používaného k obdělávání pole. Neprávem tvrdí však stížnost, že ustanovení § 175 II. c) tr. zák. poskytuje vyšší ochranu jen tomu polnímu nářadí, které se nalézá přímo na poli a že tudíž tuto zvláštní ochranu nelze přiznati svlaku, který dle zjištění rozsudku majitel jeho nechal ležeti u svého pole. Jako při výkladu pojmu »polního nářadí« nelze ani tu lpěti na jednotlivém výrazu, nýbrž dlužno přihlížeti k povaze věci a k tendenci zákona. Této by zajisté nevyhovovalo, kdyby se obor platnosti § 175 II. c) tr. zák. chtěl omeziti pouze na předměty, ležící právě na poli samém. Za rozhodno považovati dlužno, by skutečnost, že nářadí bylo na poli zůstaveno, byla nepochybně seznatelná, čemuž je tak nejen, když nářadí leží na poli samém, nýbrž i, když je položeno u něho tak, že příslušnost jeho k poli je pro každého patrnou. Pro tento případ je zjištěno, že František V. nechal svlak ležeti u svého pole a že obžalovaný dobře věděl, že jde o polní nářadí, u pole se nalézající a k poli tomu příslušející, takže není závady, by svlak ten nepovažoval se ve smyslu zákona za »polní nářadí na poli«. Na věci ničeho nemění, že ležel též při silnici; stačí, když vztah jeho k příslušnému poli byl pro každého a zejména obžalovaného zřejmým.

Čís. 1035.

Kázání a to i při svěcení praporu (Orla) jest bohoslužebným úkonem (§ 303 tr. zák.). Třebas snad bylo závadným, obírajíc se politikou, nelze na jeho výroky na místě reagovati.

(Rozh. ze dne 4. prosince 1922, Kr I 1151/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované do rozsudku krajského soudu v Hoře Kutné ze dne 26. září 1921, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou přečinem § 303 tr. zák.

Důvody:

Po stránce hmotněprávní (§ 281 čís. 10, správně 9 a) tr. ř., ježto stížnost popírá, že jednání stěžovatelčino jest vůbec soudně trestným) nelze stížnosti přiznati oprávnění. Rozsudek zjišťuje výslovně, že šlo o slavnost svčení praporu »Orla«, spojenou s náboženskými obřady, totiž kázáním a mší, konanými na návsi pod širým nebem, že P. Arnošt O. konal oboje, oděn jsa při kázání obvyklým rouchem bohoslužebným, že kázání, započavší čtením evangelia, na ten den připadajícího, shodovalo se co do obsahu s předloženou trestí, obsahující kázání v náboženském slova smyslu. Stížnost odpírá tomuto kázání, jak činila to stěžovatelka ve své obraně při hlavním přelíčení, povahu bohoslužebního úkonu jen vzhledem k jeho obsahu, při čemž zejména poukazuje na to, že mluví se tam o Havlíčkovi a M. Janu Husovi takovým způsobem, jak v poslední době na klerikálních schůzích obvyklo, že poukazuje se na to, že jen víra předky naše, jimž brán byl majetek, zachránila, a že kázání vrcholilo v tom, že, nebýti katolíků, nebylo by dnešního národa, takže řeč činila na stěžovatelku dojem řeči politické. Než, že kázání samo o sobě náleží k bohoslužebným úkonům katolické církve, stížnost sama nepopírá. I tehdy, kdyby skutečně úřadu kazatelského zneužíváno bylo duchovním k účelům politickým, stal by se dotýčný duchovní sice dle druhého odstavce § 303 tr. z. (ve znění zákona čís. 111 sb. zák. a nař. z roku 1919) trestným, než neopravňovalo by to posluchače, by beztrestně ho při úkonu tom uráželi neb jinak neslušně se chovali (slova »stejně buď pro přečin..... atd.«). Avšak v tomto případě nemůže býti dle zjištěného obsahu kázání o nějakém vybočení z mezí náboženského úkonu vůbec řeči, neb jak z trestí kázání, jež stalo se citováním v důvodech rozsudku částí jich obsahu vyplývá, šlo skutečně veskrz o přednes rázu nábožensky-didaktického, posluchače ve víře utvrzujícího. Též zmínka o Havlíčkovi a M. Janu Husovi a ostatní místa, na něž stížnost poukazuje, jsou dle souvislosti takového rázu, že naprosto uvedené tendenci kázání odpovídají. Nelze proto shledati právně pochybeným, když soud nalézací v onom kázání vzhledem k okolnostem, za nichž bylo konáno, shledal výkon bohoslužebného obřadu, veřejného provozování náboženství, a přiznal mu i konajícímu je duchovnímu vůči urážlivému a za daných poměrů zřejmě neslušnému chování stěžovatelčinu ochranu § 303 tr. zák., aniž bylo třeba, by v důvodech zvlášť zabýval se stránkou subjektivní, ježto stěžovatelka ani se toho nedovolávala, že jí nebylo známo, o jaký úkon P. Arnošta O. jde, a její mínění, že jej smí beztrestně chováním zřejmě neslušným a kněze urážejícím rušiti, jelikož kázání činilo na ni dle svého obsahu prý dojem řeči politické, spadá do oboru neznalosti zákona, pachatele dle §§ 233 a 238 tr. zák. neomlouvající. Tím také pozbývá významu výtky stěžovatelčina, že nalézací soud nesprávně posoudil otázku její viny po subjektivní stránce.